

der det. Jeg ved udmærket godt, at Enhedslisten ønsker flere, uendelig mange flere penge til kommunerne, men det kan man bare ikke, hvis man ønsker at holde styr på væksten i den offentlige sektor. Derfor har vi foreslået at gøre det på den måde, det bliver gjort på, og jeg synes, det er fuldt legitimt.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg studsede lidt, da jeg hørte hr. Christian Wedell-Neergaard sige, at der ikke er nogen uvished, og at alt er udredt. Så har De Konservatives ordfører i hvert fald en viden, som vi ikke er i besiddelse af, men som – og det er langt værre – kommunerne og befolkningen heller ikke er i besiddelse af.

Kunne vi ikke få løftet sløret? Det er jo sådan set det, der har været både vores, befolkningens og i den grad også kommunernes problem, at vi ikke ved, på hvilken måde man vil gøre et indgreb, hvis et sådant bliver nødvendigt. Bliver det et indgreb over for den enkelte kommune i forhold til den overskridelse, der måtte være her, eller bliver det, som jeg tidligere har stillet spørgsmål om, én for alle og alle for én?

Der ligger tre muligheder i det, finansministeren har fået et flertals accept til at kunne gøre, og derfor spørger jeg: Hvad er det, der er udredt? Hvad er det, der ikke er nogen uvished om? Det var da en interessant udtalelse.

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Det er min holdning, at den uvished, der er i denne situation, ikke er større, end at den er til at overskue. Situationen er beskrevet, og det er gennemgået ganske nøje, hvordan et indgreb kan ske.

Jeg må desværre skuffe fru Lissa Mathiasen, for jeg sidder ikke inde med nogen viden om, hvordan et indgreb vil blive gennemført, hvis det skal gennemføres. Jeg har ikke nogen detailviden, men jeg håber da, at kommunerne selv løser problemet, så det overhovedet ikke bliver nødvendigt at gøre brug af den hjemmel, finansministeren har fået.

Jeg håber, at kommunerne nu genåbner deres budgetter og sikrer, at der sker en regulering, og jeg håber også, at Socialdemokratiet på trods af modstanden mod den måde, det er gjort på, nu går ansvarligt ind i processen og er med til at sikre, at der sker en justering af budgetterne, så vi får en situation, hvor det slet ikke bliver nød-

vendigt at lave disse indgreb. Men der er mulighed for, at det både kan ske en bloc og over for hver enkelt kommune. Det er indeholdt i teksten.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Ja, så nåede vi dog så langt, og det er jo netop det, der er problemet. Ingen ude i kommunerne kender svaret, og vi kender heller ikke svaret.

Nu har jeg jo nævnt Vamdrup Kommune nogle gange her i dag. Her sidder hr. Christian Wedell-Neergaards partifælle som borgmester, og man har gentagne gange sagt: Vi har haft en stor befolkningstilvækst, men vi har ikke fået penge i samme forhold, så de deraf følgende udgifter kan dækkes.

Kl. 17.50

Vi har tre områder, hvor vi kan mærke befolkningstilvæksten. På ældreområdet er vi nødt til at bygge flere plejeboliger, og hvis vi skal finde de 6 mio. kr., vi har fået besked på at finde, får vi ikke råd til at bemante det nye plejehjem og de nye pladser, vi ellers har fået oprettet. Vi får heller ikke råd til at sikre pasningsgarantien, og til trods for at man må sige, at vores folkeskoleforhold ikke er ekstravagante, er vi også nødt til at skære ned her.

Er det virkelig det, man vil fra konservativ side? Man kan selvfølgelig sige, at det er nemmere at lade de lokale gøre det, for så bliver regeringen fri for at tage ansvaret. Men de har ikke lavet noget ekstravagant, og de har brug for at få et svar, der fjerner uvisheden.

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Der er 271 kommuner og dermed 271 historier om, hvordan man vil løse problemet, men det er ikke tilsigtet, at der skal skæres i de basale ydelser, og der har aldrig været flere penge i den kommunale sektor, end der er i 2006.

2006 er et pauseår. Der pålægges ikke kommunerne nye udgifter, og de skal ikke gennemføre nye visioner. De skal sikre sig, at de kan gennemføre struktur- og kommunalreformen, og opgaven i 2006 bliver bl.a. samkøring af edb-systemer osv.

De 271 kommuner indgår en kollektiv aftale via Kommunernes Landsforening, og i den aftale er der indlagt så store beløb, at der bl.a. kan tages hensyn til den demografiske udvikling med flere ældre. Set som helhed er der penge til